

Υπόθεση 213/86 R

Montedipe SpA
κατά
Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

« Ανταγωνισμός — Αναστολή εκτελέσεως αποφάσεως
περί επιβολής προστίμου »

Διάταξη του προέδρου του Δικαστηρίου της 24ης Σεπτεμβρίου 1986 2623

Περίληψη της Διάταξης

*Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων — Αναστολή εκτελέσεως — Αναστολή εκτελέσεως αποφάσεως
περί επιβολής προστίμου — Προϋποθέσεις χορηγήσεως — Έγγυοδοσία — Μη συνδρομή εξαιρε-
τικών περιστάσεων — Η απαίτηση είναι δικαιολογημένη
(Συνθήκη ΕΟΚ, άρθρο 185· κανονισμός διαδικασίας, άρθρα 83, παράγραφος 2, και 86, παρά-
γραφος 2)*

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ της 24ης Σεπτεμβρίου 1986 *

Στην υπόθεση 213/86 R,

Montedipe SpA, εταιρία ιταλικού δικαίου με έδρα το Μιλάνο, εκπροσωπούμενη από
τους δικηγόρους G. Celona, P. M. Ferrari και G. Aghina, με αντίκλητο στο
Λουξεμβούργο το δικηγόρο Georges Margue, 20, rue Philippe-II,

αιτούσα,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική.

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από το νομικό της σύμβουλο G. Marengo, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Γ. Κρεμλή, μέλος της νομικής της υπηρεσίας, κτίριο Jean Monnet, Kirchberg,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση αναστολής εκτελέσεως της απόφασης της Επιτροπής, της 23ης Απριλίου 1986, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 85 της Συνθήκης ΕΟΚ (IV/31.149 — πολυπροπυλένιο), όσον αφορά την προσφεύγουσα εταιρία,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

εκδίδει την ακόλουθη

ΔΙΑΤΑΞΗ

- 1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 6 Αυγούστου 1986, η εταιρία Montedipe SpA (εφεξής: Montedipe) άσκησε, δυνάμει του άρθρου 173, παράγραφος 2, της Συνθήκης ΕΟΚ, προσφυγή ακυρώσεως της απόφασης 86/398/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 23ης Απριλίου 1986, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 85 της Συνθήκης ΕΟΚ (ΕΕ L 230, σ. 1).
- 2 Με την εν λόγω απόφαση, η Επιτροπή επέβαλε μεταξύ άλλων και στην προσφεύγουσα πρόστιμο 11 εκατομμυρίων ECU, με το αιτιολογικό ότι η τελευταία παρέβη το άρθρο 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΟΚ, επειδή από τα μέσα του έτους 1977 μέχρι το Νοέμβριο του 1983 μετείχε σε συμφωνία και εναρμονισμένη πρακτική μεταξύ των κυριότερων παραγωγών και προμηθευτών πολυπροπυλενίου στην κοινή αγορά, αποσκοπώντας κατ' ουσία στον καθορισμό τιμών « στόχων » ή κατάτατων τιμών πωλήσεως του εν λόγω προϊόντος σε κάθε κράτος μέλος της Κοινότητας και τον καταμερισμό της αγοράς με την ανάθεση σε κάθε παραγωγό ενός στόχου ή ετήσιας ποσοστώσεως πωλήσεως. Με την ίδια απόφαση, η εν λόγω εταιρία καλούνταν να παύσει αμέσως τις παραβάσεις και να απόσχει στο μέλλον από κάθε συμφωνία ή εναρμονι-

σμένη πρακτική, όσον αφορά τις δραστηριότητες της στον τομέα του πολυπροφυλε-
νίου, που θα είχαν το ίδιο ή παρόμοιο αντικείμενο ή αποτέλεσμα.

- 3 Τα άρθρα 4 και 5 της απόφασης ορίζουν αντιστοίχως ότι το πρόστιμο καταβάλλεται εντός προθεσμίας τριών μηνών από την ημερομηνία κοινοποίησης της απόφασης, η οποία συνιστά, σύμφωνα με το άρθρο 192 της Συνθήκης ΕΟΚ, τίτλο εκτελεστό.
- 4 Με έγγραφο της 22ας Μαΐου 1986 που κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα στις 30 Μαΐου 1986, η Επιτροπή γνωστοποίησε στην τελευταία την προαναφερθείσα απόφαση της 23ης Απριλίου 1986, διευκρινίζοντας ότι, σε περίπτωση ασκήσεως προσφυγής κατά της εν λόγω αποφάσεως ενώπιον του Δικαστηρίου, η Επιτροπή δεν είχε την πρόθεση να προβεί στη λήψη οιαδήποτε μέτρου για την είσπραξη του προστίμου όσο η υπόθεση θα εκκρεμούσε ενώπιον του Δικαστηρίου, υπό τη διττή προϋπόθεση ότι η προσφεύγουσα θα αποδεχόταν να καταβάλει τόκους υπερημερίας επί της οφειλής της, υπολογιζόμενους από τη λήξη της προθεσμίας πληρωμής, επιπλέον δε να συστήσει, το αργότερο από την ίδια ημερομηνία, τραπεζική εγγύηση η οποία να καλύπτει το αρχικό ποσό της οφειλής καθώς και τόκους ή προσαυξήσεις.
- 5 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου την ίδια ημέρα, η προσφεύγουσα άσκησε, δυνάμει του άρθρου 185 της Συνθήκης ΕΟΚ και των άρθρων 36 του πρωτοκόλλου περί του Οργανισμού του Δικαστηρίου και 83 του κανονισμού διαδικασίας, αίτηση αναστολής εκτελέσεως της προαναφερθείσας απόφασης 86/398/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 23ης Απριλίου 1986, κατά το μέρος που την αφορά.
- 6 Με τηλετυπήματα της 25ης και 26ης Αυγούστου 1986, το Δικαστήριο έθεσε ερωτήσεις στην αιτούσα και στην Επιτροπή. Κάλεσε την πρώτη να προσκομίσει εγγράφως τις απαντήσεις της πριν από τις 26 Αυγούστου 1986 και τη δεύτερη πριν από τις 27 Αυγούστου 1986.
- 7 Η καθής υπέβαλε έγγραφες παρατηρήσεις στις 25 Αυγούστου 1986. Οι διάδικοι ανέπτυξαν προφορικά τις παρατηρήσεις τους στις 22 Σεπτεμβρίου 1986.
- 8 Προτού εξετάσει το βάσιμο της προκειμένης αίτησης λήψεως ασφαλιστικών μέτρων, το Δικαστήριο κρίνει σκόπιμο να υπενθυμίσει συνοπτικά τα στάδια που προηγήθηκαν της θεσπίσεως της προαναφερθείσας απόφασης της Επιτροπής, της 23ης Απριλίου 1986.

- 9 Ενεργώντας βάσει του άρθρου 14, παράγραφος 3, του κανονισμού 17/62 του Συμβουλίου, της 6ης Φεβρουαρίου 1962, περί εφαρμογής των άρθρων 85 και 86 της Συνθήκης ΕΟΚ (ΕΕ ειδ. έκδ. 08/001, σ. 25), η Επιτροπή πραγματοποίησε τον Οκτώβριο του 1983 έρευνες στους περισσότερους παραγωγούς μάζας θερμοπλαστικού πολυπροπυλενίου οι οποίοι εφοδιάζουν την κοινή αγορά, μεταξύ άλλων δε και την εταιρία Montedipe. Κατά τη διάρκεια των εν λόγω ελέγχων, η Επιτροπή κατέσχευε έγγραφα που κατά την άποψή της αποδεικνύουν ότι οι κυριότεροι παραγωγοί πολυπροπυλενίου που είναι εγκατεστημένοι στην ΕΟΚ, μεταξύ των οποίων και η αιτούσα, ενέχονται στις παραβάσεις που περιγράφονται με τη σκέψη 2 της παρούσας Διάταξης. Κατόπιν αυτού, αποφάσισε να κινήσει αυτεπαγγέλτως τη σχετική διαδικασία λαμβάνοντας την από 30ής Απριλίου 1984 απόφαση. Η εν λόγω διαδικασία περατώθηκε με τη λήψη της προαναφερθείσας απόφασης 86/398, την αναστολή εκτελέσεως της οποίας επιδιώκει η αιτούσα κατά το αναφερόμενο με τη σκέψη 5 της παρούσας Διάταξης μέτρο.
- 10 Κατά το άρθρο 185 της Συνθήκης ΕΟΚ, οι ασκούμενες ενώπιον του Δικαστηρίου προσφυγές δεν έχουν ανασταλτικό αποτέλεσμα. Πάντως, το Δικαστήριο μπορεί, αν κρίνει ότι επιβάλλεται από τις περιστάσεις, να διατάξει την αναστολή εκτελέσεως των προσβαλλόμενων πράξεων.
- 11 Το άρθρο 83, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας ορίζει ότι, για να καταστεί δυνατό να διαταχθεί η λήψη προσωρινού μέτρου όπως το αιτούμενο, η αίτηση αναστολής εκτελέσεως πρέπει να προσδιορίζει τους πραγματικούς και νομικούς ισχυρισμούς που δικαιολογούν, εκ πρώτης όψεως, τη λήψη του προσωρινού μέτρου το οποίο ζητείται, καθώς και τα περιστατικά από τα οποία συνάγεται το επείγον της υποθέσεως.
- 12 Όπως προκύπτει από πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, το επείγον της κατά το άρθρο 83, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας αιτήσεως πρέπει να εκτιμάται σε συνάρτηση με την υφιστάμενη ανάγκη για την έκδοση αποφάσεως κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, ώστε ο αιτούμενος το προσωρινό μέτρο διάδικος να μην υφίσταται σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία.
- 13 Καταρχάς, η αιτούσα ισχυρίζεται συναφώς ότι η άμεση καταβολή προστίμου, το ύψος του οποίου αντιστοιχεί σε περισσότερο από 60 % των ερευνητικών κονδυλίων της, επιβαρύνει κατά τρόπο απαράδεκτο το παθητικό της και την υποχρεώνει να προσφύγει σε χρηματοδότηση με επαχθείς όρους. Στη συνέχεια, υπογραμμίζει το γεγονός ότι μόνον η αναστολή εκτελέσεως είναι ικανή να εξαλείψει την αμαύρωση, που προκάλεσε η ανακοίνωση ενός τόσο υψηλού προστίμου, στην εικόνα που έχει η κοινή γνώμη για την εταιρία δίδοντας την εντύπωση ότι το ζήτημα εξακολουθεί να εκκρεμεί και δεν έχει επιλυθεί.

- 14 Τέλος, η αιτούσα υπογραμμίζει ότι η εξάρτηση της χορήγησης αναστολής εκτελέσεως από τις προϋποθέσεις που θέτει η Επιτροπή με το έγγραφο της, της 22ας Μαΐου 1986, είναι δυνατό να της προκαλέσει σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία. Παρατηρεί σχετικά ότι και η απλή σύσταση τραπεζικής εγγυήσεως επί τρία έτη για ποσό ανερχόμενο στο ύψος του επιβληθέντος προστίμου οδηγεί σε συγκεκριαλυμένη επιβολή προστίμου, το ποσό του οποίου δεν είναι αμελητέο, εφόσον, σύμφωνα με τους υπολογισμούς της, το κόστος που συνεπάγεται η εξεύρεσή του για την αιτούσα είναι της τάξεως των 240 εκατομμυρίων LIT. Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η αιτούσα διευκρίνισε ότι το κόστος αυτό αφορά μόνο ένα έτος και αντιστοιχεί στην κύρια οφειλή χωρίς το συνυπολογισμό των τόκων. Σύμφωνα με τις εκτιμήσεις της, το συνολικό κόστος που συνεπάγεται η σύσταση της εν λόγω εγγυήσεως, σε περίπτωση κατά την οποία το Δικαστήριο θα εξέδιδε την απόφασή του το 1988, είναι της τάξεως του ενός δισεκατομμυρίου LIT.
- 15 Εξάλλου, η σύσταση της τραπεζικής αυτής εγγυήσεως είναι αλυσιτελής, δεδομένου ότι η επιφάνεια του ομίλου στον οποίο ανήκει και η αιτούσα αποτελεί εγγύηση για την είσπραξη ολόκληρου του προστίμου που θα επιδίκαζε το Δικαστήριο υπέρ της Επιτροπής. Επ' αυτού, η αιτούσα προσκόμισε με την άδεια του Δικαστηρίου κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση έγγραφο, σύμφωνα με το οποίο η Montedison SpA, εταιρία holding του ομίλου στον οποίο ανήκει και η Montedipe SpA, αναλαμβάνει τη δέσμευση να εγγυηθεί έναντι της Επιτροπής την καταβολή του συνολικού ποσού, το οποίο η Montedipe SpA θα υποχρεωνόταν να καταβάλει βάσει της αποφάσεως που πρόκειται να εκδώσει το Δικαστήριο στην υπόθεση 213/86. Θεωρεί ότι η σχετική εγγύηση υπερέχει της τραπεζικής εγγυήσεως που αξιώνει η Επιτροπή, δεδομένου ότι προέρχεται από τη σημαντικότερη μετά τη Fiat εταιρία στην Ιταλία.
- 16 Θεωρεί περαιτέρω περιττό να αναλάβει υποχρέωση καταβολής των τόκων επί της οφειλής της από την ημερομηνία λήξεως της προθεσμίας πληρωμής του προστίμου, εφόσον με την απόφασή του, της 25ης Οκτωβρίου 1983 (υπόθεση 107/82, AEG-Telefunken, Συλλογή σ. 3151), το Δικαστήριο δέχθηκε την αρχή ότι οι τόκοι επί του ποσού του προστίμου οφείλονται αυτοδικαίως για το χρονικό διάστημα από την ημερομηνία που καθίσταται απαιτητό μέχρι την πραγματική καταβολή του.
- 17 Κατά την Επιτροπή, η αιτούσα δεν μπόρεσε να αποδείξει ότι η εκτέλεση της προαναφερθείσας απόφασης 86/398 ενέχει τον κίνδυνο να της προξενήσει σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία. Υπενθυμίζει ότι, σύμφωνα με γενική πρακτική που ακολουθεί επί του θέματος, γνωστοποίησε στην αιτούσα ότι, αν το Δικαστήριο επιλαμβανόταν της υποθέσεως, δεν θα προέβαινε στην άμεση είσπραξη του προστίμου, υπό τον όρο ότι η εν λόγω επιχείρηση θα προσκόμιζε, το αργότερο μέχρι την ημερομηνία λήξεως της προθεσμίας καταβολής του, τραπεζική εγγύηση, καλύπτοντας την καταβολή του προστίμου, προσαυξημένου ενδεχομένως κατά τους τόκους υπερημερίας. Κατά συνέπεια, θεωρεί

ότι η αίτηση αναστολής εκτελέσεως στερείται αντικειμένου, λόγω του γεγονότος ότι η Επιτροπή έχει ήδη προσφέρει στην αιτούσα ό,τι αυτή ζητεί από το Δικαστήριο. Η Επιτροπή φρονεί περαιτέρω ότι η αρχή που εξαγγέλλεται με τη Διάταξη του Δικαστηρίου της 11ης Νοεμβρίου 1982 (υπόθεση 263/82 R, Klöckner-Werke κατά Επιτροπής, Συλλογή σ. 3995), σύμφωνα με την οποία τα δυσμενή συμπεράσματα που ενδέχεται να συναγάγουν οι εμπορικοί εταίροι ή οι πιστωτές από τη σύσταση εγγυήσεως, όσον αφορά την έκβαση της κύριας δίκης, σε καμία περίπτωση δεν είναι δυνατό να προκαλέσουν σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία στην παρέχουσα την εγγύηση επιχείρηση, πρέπει a fortiori να ισχύει και για άσκηση κριτικής εκ μέρους της κοινής γνώμης.

- 18 'Όσον αφορά το αίτημα της αιτούσας για απαλλαγή της από την υποχρέωση καταβολής τραπεζικής εγγυήσεως, η Επιτροπή εκθέτει ότι σε καμία περίπτωση η πληρωμή ποσού 240 εκατομμυρίων LIT δεν μπορεί προφανώς να αποτελέσει σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία για εταιρία με τις διαστάσεις της αιτούσας. Επιπλέον, το επιχείρημα, σύμφωνα με το οποίο η οικονομική επιφάνεια του ομίλου στον οποίο ανήκει η αιτούσα πρέπει να αποτελεί επαρκή εγγύηση για την Επιτροπή ότι θα εισπράξει το σύνολο του προστίμου που πρόκειται να επιδικάσει το Δικαστήριο, πρέπει επίσης να θεωρηθεί ότι στερείται οιασδήποτε βάσεως ενόψει της πάγιας νομολογίας του Δικαστηρίου που καθιερώθηκε με τη Διάταξη του προέδρου της 11ης Νοεμβρίου 1982 στην προαναφερθείσα υπόθεση Klöckner-Werke κατά Επιτροπής. Το στοιχείο αυτό δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να θεωρηθεί ως ειδική περίπτωση, που να δικαιολογεί τη μη σύσταση της απαιτούμενης τραπεζικής εγγυήσεως, σύμφωνα με τα κριτήρια που θέσπισε το Δικαστήριο με τις Διατάξεις της 15ης Μαρτίου 1983 (υπόθεση 234/82 R, Ferriere di Roe Volciano SpA κατά Επιτροπής, Συλλογή σ. 725), και της 7ης Μαρτίου 1986 (υπόθεση 392/85 R, Finsider κατά Επιτροπής, Συλλογή 1986, σ. 959). Η Επιτροπή ισχυρίζεται περαιτέρω ότι η μόνη αρχή που είναι δυνατό να συναχθεί από την προαναφερθείσα απόφαση AEG-Telefunken κατά Επιτροπής συνίσταται στο ότι μπορεί να απαιτηθεί, ως προϋπόθεση αναστολής της καταβολής του προστίμου, η ανάληψη υποχρέωσης εκ μέρους της επιχείρησεως ότι θα καταβάλει τους τόκους, όχι δε στο ότι οι τόκοι οφείλονται αυτοδικαίως.

- 19 'Όπως προκύπτει από γραπτή ερώτηση που τέθηκε στην αιτούσα, η αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων, αν και διατυπωμένη κατά τρόπο γενικό, στην πραγματικότητα αποσκοπεί μόνο στην επίτευξη της αναστολής καταβολής του προστίμου, χωρίς να είναι αναγκαίο να συντρέχουν οι προϋποθέσεις που έθεσε η Επιτροπή για τη χορήγησή της. Αντίθετα, η εν λόγω αίτηση σε καμία περίπτωση δεν αποσκοπεί στην επίτευξη αναστολής εκτελέσεως του άρθρου 2 της προαναφερθείσας απόφασης 86/398. Εξάλλου, η αιτούσα διευκρίνισε ότι μέχρι σήμερα δεν προέβη στη σύσταση καμιάς τραπεζικής εγγυήσεως για την καταβολή του προστίμου, αλλ' ούτε και προτίθεται να το πράξει προτού το Δικαστήριο αποφανθεί επί της αιτήσεώς της για αναστολή εκτελέσεως.

- 20 Απαντώντας σε γραπτή ερώτηση που της υποβλήθηκε, η Επιτροπή γνωστοποίησε στο Δικαστήριο ότι, σε περίπτωση που δεν ελάμβανε την εν λόγω τραπεζική εγγύηση πριν από τις 30 Αυγούστου 1986, δεν είχε την πρόθεση να προβεί στις αναγκαίες ενέργειες, προκειμένου να επιτύχει την κατά το άρθρο 192 της Συνθήκης ΕΟΚ αναγκαστική εκτέλεση, πριν από την έκδοση της Διάταξης που θα τερματίσει τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων.
- 21 Γεγονός είναι ότι η Επιτροπή ζητεί την απόρριψη της αιτήσεως. Όπως προκύπτει όμως από τις γραπτές παρατηρήσεις της, η πρώτη δεν αντιτίθεται στη χορήγηση της αιτούμενης αναστολής, υπό τον όρο αποδοχής εκ μέρους της αιτούσας της οφειλής της εντόκως από την ημερομηνία λήξεως της προθεσμίας καταβολής, και συστάσεως τραπεζικής εγγυήσεως, που να καλύπτει την ενδεχόμενη πληρωμή του προστίμου και των τυχόν τόκων υπερημερίας.
- 22 Η απαιτούμενη σύσταση τραπεζικής εγγυήσεως, που να καλύπτει την ενδεχόμενη πληρωμή του προστίμου και των τυχόν τόκων υπερημερίας, ευρίσκει έρεισμα στις κατευθυντήριες γραμμές που θέσπισε η Επιτροπή το 1981 τις οποίες ο πρόεδρος του Δικαστηρίου αναγνώρισε ότι δικαιολογούνται, εκτός εξαιρετικών περιστάσεων, τόσο στο πλαίσιο της Συνθήκης ΕΚΑΧ για θέματα χάλυβα όσο και στο πλαίσιο της Συνθήκης ΕΟΚ για θέματα δικαίου του ανταγωνισμού, ιδίως δε με τις αποφάσεις της 6ης και 7ης Μαΐου 1982 (υπόθεση 107/82 R, AEG-Telefunken κατά Επιτροπής, Συλλογή σ. 1549, και υπόθεση 86/82 R, Hasselblad Ltd κατά Επιτροπής, Συλλογή σ. 1557), της 11ης Νοεμβρίου 1982 (υπόθεση 263/82 R, Klöckner-Werke κατά Επιτροπής, Συλλογή σ. 3995) και της 7ης Μαρτίου 1986 (υπόθεση 392/85 R, Finsider κατά Επιτροπής, Συλλογή 1986, σ. 959).
- 23 Πρέπει να γίνει δεκτό ότι στην προκειμένη περίπτωση κανένα από τα επιχειρήματα που προέβαλε η αιτούσα δεν είναι ικανό να στοιχειοθετήσει την ύπαρξη εξαιρετικών περιστάσεων κατά την έννοια της Διάταξης του προέδρου στην προαναφερθείσα υπόθεση AEG-Telefunken, ώστε να δικαιολογηθεί η παρέκκλιση από τις προϋποθέσεις από τις οποίες η Επιτροπή επιθυμεί να εξαρτηθεί η αναστολή εκτελέσεως αποφάσεως περί επιβολής προστίμου. Τα κριτήρια που έγιναν δεκτά με τη Διάταξη της 15ης Μαρτίου 1983 (στην υπόθεση 234/82 R, Ferriere di Roe Volciano SpA κατά Επιτροπής, Συλλογή σ. 725) και προσδιορίστηκαν με τη Διάταξη της 7ης Μαρτίου 1986 που εκδόθηκε στην προαναφερθείσα υπόθεση Finsider, υπό την έννοια ότι συνιστούν εξαιρετικές περιστάσεις, δεν ισχύουν στην προκειμένη περίπτωση. Ειδικότερα, η αιτούσα δεν είναι μικρή επιχείρηση ή υπεργολάβος που αντιμετωπίζει δυσχέρειες στην εξεύρεση τραπεζικής εγγυήσεως. Εξάλλου, η αιτούσα δεν κατέστη δυνατό να αποδείξει με ποιο τρόπο το ποσό της τραπεζικής αυτής εγγυήσεως, το οποίο ανέρχεται συγκεκριμένα σε ένα περίπου δισεκατομμύριο LIT κατανεμημένο σε τρία έτη, μπορεί να θίξει τις δρα-

στηριότητες ή την ανάπτυξή της σε τέτοιο βαθμό, ώστε να ενέχει τον κίνδυνο προκλήσεως σ' αυτήν σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας. Δεν συντρέχει, επομένως, κανένας λόγος αποδοχής του αιτήματος περί συστάσεως εγγυήσεως εκ μέρους της holding Montedison SpA αντί της συνήθους τραπεζικής εγγυήσεως που καλούνται να συστήσουν οι ευρισκόμενες σε παρεμφερείς καταστάσεις εταιρίες.

- 24 Συνεπώς, το αίτημα περί συστάσεως τραπεζικής εγγυήσεως που να καλύπτει την ενδεχόμενη πληρωμή του προστίμου και των τυχόν τόκων υπερημερίας είναι προφανώς δικαιολογημένο. Σε καμία περίπτωση η σύσταση της εγγυήσεως αυτής δεν είναι δυνατό να προκαλέσει στην αιτούσα σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία εξαιτίας των εξόδων που συνδέονται προς αυτήν ή των επιπτώσεων που συνεπάγεται για τη χρηματοοικονομική κατάστασή της.

Για τους λόγους αυτούς

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ,

κρίνοντας επί των προσωρινών μέτρων,

διατάσσει:

- 1) Αναστέλλει την εκτέλεση του άρθρου 4 της απόφασης 86/398 της Επιτροπής, της 23ης Απριλίου 1986, έναντι της αιτούσας, υπό τον όρο ότι η τελευταία θα συστήσει τραπεζική εγγύηση, αποδεκτή από την Επιτροπή, με την οποία θα διασφαλίζεται η καταβολή τόσο του προστίμου που της επιβλήθηκε με το άρθρο 3 της προσβαλλόμενης απόφασης, όσο και ενδεχομένων των τόκων υπερημερίας.
- 2) Τάσσει στην αιτούσα προθεσμία 15 ημερών, κατ' ανώτατο όριο, από την ημερομηνία κοινοποιήσεως της παρούσας Διάταξης, προκειμένου να προσκομίσει στην Επιτροπή την παραπάνω τραπεζική εγγύηση. Στο μεσοδιάστημα, η Επιτροπή δεν θα προβεί σε καμία ενέργεια για να επιτύχει την κατά το άρθρο 192 της Συνθήκης ΕΟΚ αναγκαστική εκτέλεση.
- 3) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Λουξεμβούργο, 24 Σεπτεμβρίου 1986.

Ο γραμματέας

P. Heim

Ο πρόεδρος

A. J. Mackenzie Stuart